

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest dotknięta błędami co do prawa i błędami w ocenie, jako że Komisja uznała, iż obecny system dystrybucji książeczki „livret A” nie może zostać uzasadniony w świetle art. 86 ust. 2 WE. Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła prawo i popełniła wiele błędów w ocenie przy definiowaniu świadczonej w ogólnym interesie usługi polegającej na zapewnieniu dostępności banków związanej z książeczką „livret A” oraz przy analizowaniu koniecznego i proporcjonalnego charakteru prawa specjalnego w celu wykonania świadczonej w ogólnym interesie usługi polegającej na zapewnieniu dostępności banków i usługi dotyczącej mieszkań socjalnych.

W zarzucie czwartym skarżąca podnosi, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest wewnętrznie sprzeczne i niewystarczające.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2007 r. — Duro Sweden przeciwko OHIM (EASYCOVER)

(Sprawa T-346/07)

(2007/C 269/110)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Duro Sweden AB (Gävle, Szwecja)(przedstawiciel: R. Bird, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 3 lipca 2007 r. w sprawie nr R 1065/2005-4;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania, i
- nakazanie uwzględnienia wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego zgodnie z rozporządzeniem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „EASYCOVER” dla towarów z klas 19, 24 i 27 — zgłoszenie nr 4 114 567

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, iż Izba Odwoławcza uznała, że wniosek o rejestrację znaku towarowego jest niezgodny z art. 7

ust. 1 lit. b) na takiej podstawie, że narusza on przepisy art. 7 ust. 1 lit c) nie powołując się na żadne samodzielne podstawy naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b).

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia polegające na tym że Izba Odwoławcza nie uwzględniła wszystkich elementów zgłoszonego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2007 r. — Al-Aqsa przeciwko Radzie

(Sprawa T-348/07)

(2007/C 269/111)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Fundacja Al-Aqsa (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: J. Pauw, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Rady nr 2007/445/WE w zakresie, w jakim nie stosuje się ona do skarżącej. Skarżąca wnosi również o orzeczenie, że nie stosuje się do niej rozporządzenie (WE) nr 2580/2001
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, że decyzja Rady nr 2007/445/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu jest nieważna w części dotyczącej skarżącej

Na poparcie skargi skarżąca podnosi po pierwsze, że wspólne stanowisko Rady z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu ⁽¹⁾ do niej się nie stosuje.

Po drugie skarżąca twierdzi, że w stosunku do niej nie została wydana żadna decyzja przez właściwą władzę w rozumieniu art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska Rady z dnia 27 grudnia 2001 r.

Po trzecie skarżąca oświadcza, że nie można jej zarzucić jakiegokolwiek zamiaru, jakiegokolwiek winy lub wiedzy związanych z działalnością terrorystyczną.

Po czwarte skarżąca uważa, że z uzasadnienia zaskarżonej decyzji ani leżącej u jej podstaw uzasadnienia decyzji krajowej nie wynika, by można było domniemywać, iż jeszcze obecnie skarżąca ułatwia akty terrorystyczne.

Wreszcie skarżąca zarzuca naruszenie zasady proporcjonalności, istotnych wymogów proceduralnych poprzez brak ponownego zbadania przez Radę celowości utrzymania skarżącej w wykazie, prawa do spokojnego korzystania z mienia oraz obowiązku należytego uzasadniania aktów.

(¹) 2001/931/WPZiB (Dz.U. L 344, str. 93).

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2007 r. — FMC Chemical i inni przeciwko Komisji

(Sprawa T-349/07)

(2007/C 269/112)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: FMC Chemical SPRL (Bruksela, Belgia), Satec Handelsgesellschaft mbH (Elmshorn, Niemcy), Belchim Crop Protection NV (Londerzeel, Belgia), FMC Foret SA (Sant Cugat del Valles, Hiszpania), F&N Agro Slovensko s.r.o. (Bratysława, Słowacja), F&N Agro Ceská republika s.r.o. (Praga, Republika Czeska), F&N Agro Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polska) oraz FMC Corp. (Filadelfia, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciele: C. Mereu oraz K. Van Maldegem, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji 2007/415/WE;
- stwierdzenie, że art. 20 rozporządzenia Komisji WE nr 1490/2002 jest niezgodny z prawem i nie znajduje zastosowania w odniesieniu do pierwszej ze skarżących i w odniesieniu do kontroli jej dokumentacji dotyczącej karbo-sulfanu;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty przedstawione przez skarżącą są takie same jak te podniesione w sprawie T-326/07 Cheminova i inni przeciwko Komisji lub zbliżone do nich.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rednap

(Sprawa T-352/07)

(2007/C 269/113)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Triantafyllou i J. Enegren, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rednap (Malmö, Szwecja)

Żądania strony skarżącej

- Zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej:
 - kwoty 516 329,63 Eur (pięćset szesnaście trzysta dwadzieścia dziewięć Eur sześćdziesiąt trzy centy), w tym 334 375,49 Eur tytułem kwoty głównej i 181 954,14 Eur tytułem odsetek za zwłokę za okres od dnia, w którym upłynął termin uiszczenia kwoty głównej zgodnie z notami obciążającymi do dnia 31 lipca 2007 r. oraz
 - odsetek za zwłokę za okres od dnia 1 sierpnia 2007 r. do dnia zapłaty pełnej kwoty w wysokości 72,04 Eur (siedemdziesiąt dwa Eur cztery centy) za dzień tytułem umowy DE 3010 (DE) „RISE” i 37,89 Eur (trzydzieści siedem Eur osiemdziesiąt dziewięć centy) za dzień tytułem umowy HC 4007 (HC) „HEALTHLINE”
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi w niniejszej skardze, opartej na klauzuli arbitrażowej, zasądzenia od strony pozwanej zwrotu nadpłaconej kwoty uiszczzonej przez Komisję w ramach wykonania umów DE 3010 (DE) „RISE” i HC 4007 (HC) „HEALTHLINE” dotyczących projektów informatycznych, zawartych przez skarżącą ze stroną pozwaną w charakterze członka konsorcjum.

Po weryfikacji rachunków przedstawionych przez stronę pozwaną, Komisja stwierdziła, że strona pozwana nie wykorzystowała całej kwoty uiszczzonej w ramach realizacji projektu. Skarżąca wielokrotnie zażądała zwrotu pozostałej kwoty, co stanowi przedmiot niniejszej sprawy.